

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 46 (2)

IZDAN 1. AVGUSTA 1924

PATENTNI SPIS BR. 2018.

Société du Carburateur „Zénith“, Lyon.

Usavršavanje karburatora za eksplozione motore.

Prijava od 27. marta 1921.

Važi od 1. maja 1923

Pravo prvenstva od 21 marta 1916. (Francuska).

U jednom štrcajućem karburatoru cijev dovodjenja zraka ima obično oblik bi-konički jedne cijevi „Venturi“, strcaljka je stavljena u tu cijev, da ima svoj kraj malo više od najuže partije cevi „Venturi“, točka gdje vlada maksimalna depresija. Sa jednom cijevi „Venturi“, dobro proučenog oblika, može se imati u uštrcaljki mnogo veću depresiju, nego što bi dobila sa cijevi ulaženja zraka kakovog god oblika, držeći u cijevi istu depresiju u oba slučaja i imajući istu usrkanu sadržinu cilindra.

Predmet predležecég izuma je, da povećá još depresiju u uštrcaljkama, a da zona suzivanja za plin ne bude sužena i držeći istu depresiju, ili još umanjiti depresiju u cijevima i povećati uslijed toga količinu usrkanog zraka, očuvajući sasvim dovoljnu depresiju u uštrcaljkama, da se osigura izštucavanje i isprašivanje esence.

Ovi rezultati su dobiveni spravom, koja je prikazana šematički u fig 1 priležeće slike, sprava imajući u principu to, da stavi u osi cijevi „Venturi“ V, koja sačinjava prolaz gasa, jednu drugu cijev Venturi V, od mnogo manje dimenzije; konički kraj B od ulaženja na vanjštini prve cijevi Venturi je postavljen na mjestu gdje osjetljivo deluje atmosferski pritisak, a konički kraj C izlaženja je postavljen prema suzivanju velike cijevi Venturi u tački A, gdje je maksimalna depresija.

Kraj uštrcaljke je u maloj Venturi kod

suzivanja, u tački, gdje je maksimalna depresija.

Teorija i iskustvo su pokazali, da se sa ovim uredjenjem može u velikim proporcijama povećati de resiju na uštrcaljku.

Druga osobina ovog uredjenja je vrlo dobro pretvaranje u prah esence Esenca uštrcaljke slijedi nutarnji zid male Venturi i izlazi u obliku koničke vrlo male čaške, koja je izvana i iznutra ovijena zrakom, pri čem linije strujanja plina i esence imaju isti smjer, tako da nema ni natrag strujanja ni vrtloga, uslijed čega bi mogao nastupiti gubitak mase S druge strane, izlažeći konus od Venturi je previše slab, a čaška esence vrlo malo divergira, te esence ostaju po mogućnosti dugo u strujanju plina, a da se ne taloži na zidove.

Nije potrebno postaviti uštrcaljku u osi cijevi Venturi. Ona može dopirati do tačke maksimalne depresije, pod kojim god kutom. Može se ujedno, kao u varijanti prikazanoj u fig 2 urediti, da utiče uštrcaljka u kanal E, koji komunicira s jedne strane s atmosferom pomoću otvorom G a s druge strane dopire do tačke maksimalne depresije D male venturi. Pipac R dozvoljava smanjiti po volji povratak zraka otvorom G i tim smanjiti depresiju na uštrcaljku, dozvoljavajući isto ravnanje svoje iz dane esence.

Ovo uredjenje, fig. 2 može se upotrebiti povoljno za automatke karburatore svih vrsta, posebice za one s konstantnim zrakom.

Fig 3 prikazu je orimjenu ove vrste. Automatski odredjenja emulzija i producirana spuštenom uštrcaljkom i koja je s'avljena na dnu jedne rupe H, dok zrak ulazi u gornju partiju ove rupe ili udubljenja kalibriranim otvorom I. Cijev J vodi emulziju u kanal E ovaj kanal može ili ne može komunicirati s atmosferom pomoću otvorom G.

Kako je to razjašnjeno u francuskom patentu od 19 jula 1913, br 471824, cijev J, koja vodi emulziju može biti koje god dužine, konstantni nivo i uredjenje rupe i uštrcaljke je stavljeno u distanci prolaza zraka i mjesta suzivanja plina. Uredjenje sa dvostrukim cijevima Venturi olakšava upotrebu duge cijevi J za prolazjenje emulzije, jer se stavlja na kraj (D) ove cijevi sa jakom depresijom, koja dozvoljava suzbiti gubitke tereta (ispunjavajuće materije) prouzročene svojom velikom dužinom.

Fig 4 prikazuje drugu primjenu za dvostruke cjevi Venturi za automatske karburatore s konstantnim zrakom. Aparat produciranja automatično odredjene emulzije nije obična spuštenu uštrcaljka, kao u slučaju fig 3, nego obična uštrcaljka kombinirana s spuštenom uštrcaljkom s konstantnom izbačenom količinom materije ovog sistema, koji je opisan u francuskom patentu br 377.108 od 30 juna 1905.

Fig 5 i 6 pokazuje kao primjer uredjenje izradbe jednog karburatora, konstruiranog na principu opisane kombinacije dvaju cijevi Venturi, s upotrebom dviju kombiniranih uštrcaljki, kako je pokazano sa varijantom fig. 4. Ulazak karburatora u formi cijevi Venturi je stavljen horizontalno U osi velike cijevi Venturi V je stavljen jedan mali Venturi v koji je uzdržan svojom cijevi dolaženja emulzij E, koja čini jedan sklop s njom, i s jednim vijkom pritiska b.

U djelu, gdje vlada maksimalna depresija stavljena je jedna prstenasta šupljina aa koja dopušta, da se dolazeća emulzija iz cijevi E razdjeli jednolično oko cijevi male Venturi v.

Obična uštrcaljka K (koja je prikazana kalibrirana na svojoj donjoj partiji) razdaje esencu u cijev E, koja komunicira s druge strane s atmosferom s otvorom G, upravljivim po volji pomoću šarafa R. Spuštena uštrcaljka s konstantnim trošenjem ili kompenzator L je stavljen na dnu cijevi H. Zrak ulazi otvorom O, odvuče esencu iz-

medju cijevi T i zida rupe ili izbe H do cijevi E. Male rupe e postavljene na donjem djelu cijevi T, služe da olakšaju odlaženje esence sadržane u rupi H u momentu reprize slijedeće, iza sporog toka motora.

Uredjenje usporavanja je stavljeno u sredini rupe H, uredjenje analogno onom opisanom u francuskom patentu br. 437 653 od 23 februara 1911.

Izum se dakle tiče usavršenja pridonosenih karburatorima motora s eksplozijom, koja se sastoji u principu u postavljanju u ovi cijevi Venturi, koja sačirjava (kod karburatora) prolaz zraka, jedna druga cijev Venturi, od dimenzija mnogo manjih od prve; otvor ulaza male cijevi je na spoljašnjosti debele cijevi Venturi i njegov otvor izlaženja se nalazi u točki, gdje vlada maksimalna depresija u velikoj Venturi. Uredjenje dvostruke cijevi Venturi, kako je sada stvoreno, kombinirano je s jednom ili dvije uštrcaljke

PATENTNI ZAHTEVI:

1) Uštrcaljka podržavana konstantnim nivoom naznačena time što ima svoj kraj na točki, gdje vlada maksimalna depresija u maloj cijevi Venturi.

2) Uštrcaljka uzdržavana konstantnim nivoom naznačena time što dopire do cijevi, čiji jedan kraj utječe u malu cijev Venturi u točki maksimalne depresije, a drugi kraj komunicira s atmosferom pomoću jednog upravljivog otvora.

3) Spuštena uštrcaljka naznačena time što je stavljena na dnu jedne rupe s donjim dijelom, kojim izlazi zrak sa kalibriranim otvorom, ova uštrcaljka producira emulziju esence i zraka, koji je automatski odredjen i trošen u jednu cijev, koja vodi rečenu emulziju u cijev dopiruću s jedne strane do tačke maksimalne depresije male venturi i komunicirajući s druge strane s atmosferom pomoću upravljivog otvora.

4) Jedna obična uštrcaljka i jedna spuštenu s konstantnim trošenjem, naznačena time što produkuje emulziju zraka i esence, boate s esencom i odredjene automatski, trošene u cijev, koja vodi spomenutu emulziju u cijev, koja dopire s jedne strane do tačke maksimalne depresije male Venturi i komunicira s druge strane s atmosferom pomoću ravnajućeg otvora.

FIG. 1

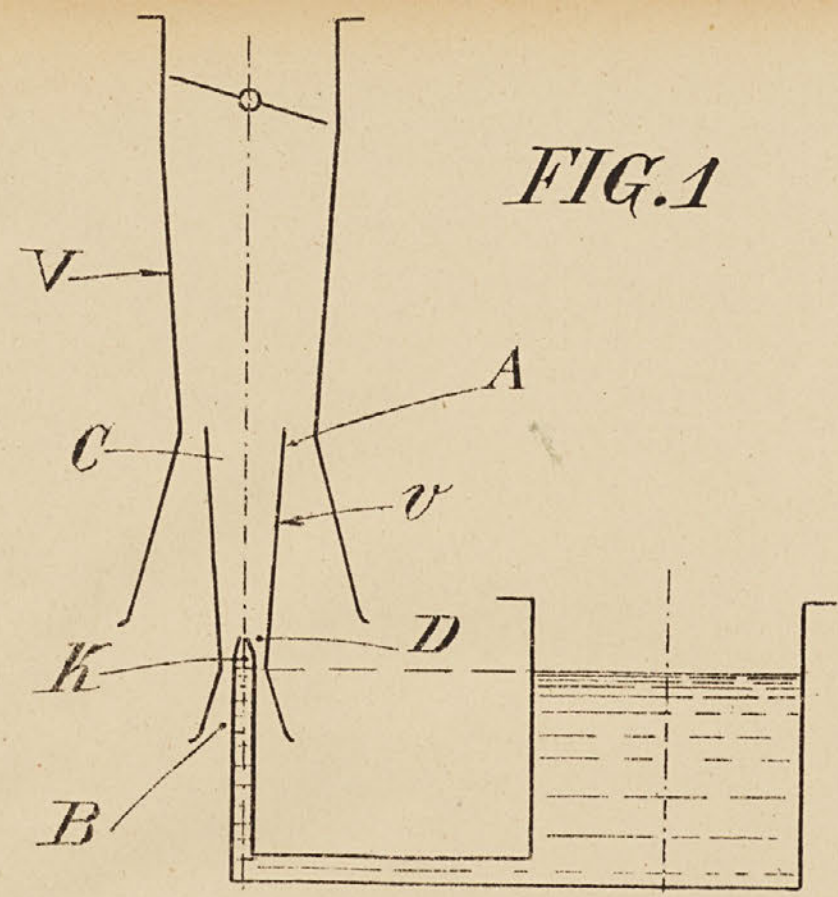

FIG. 3

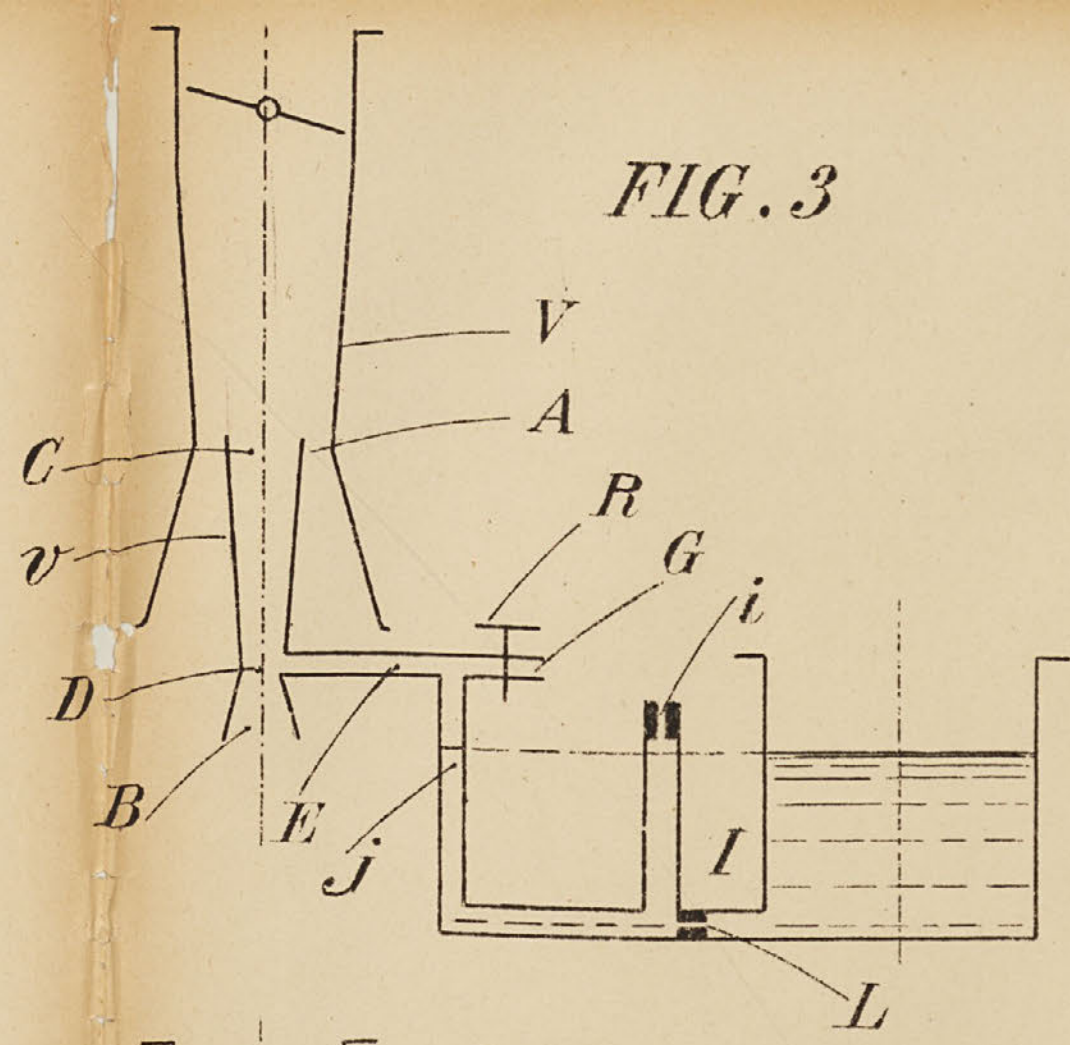

FIG. 2

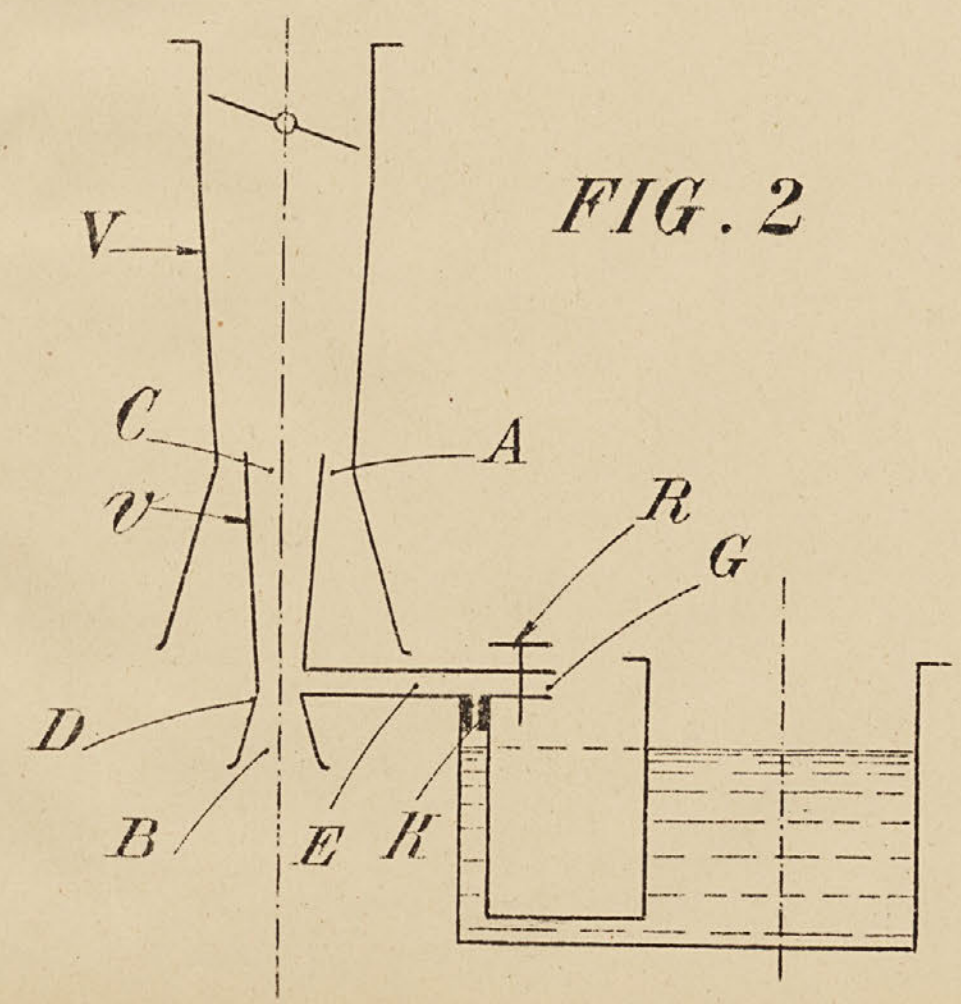

FIG. 4

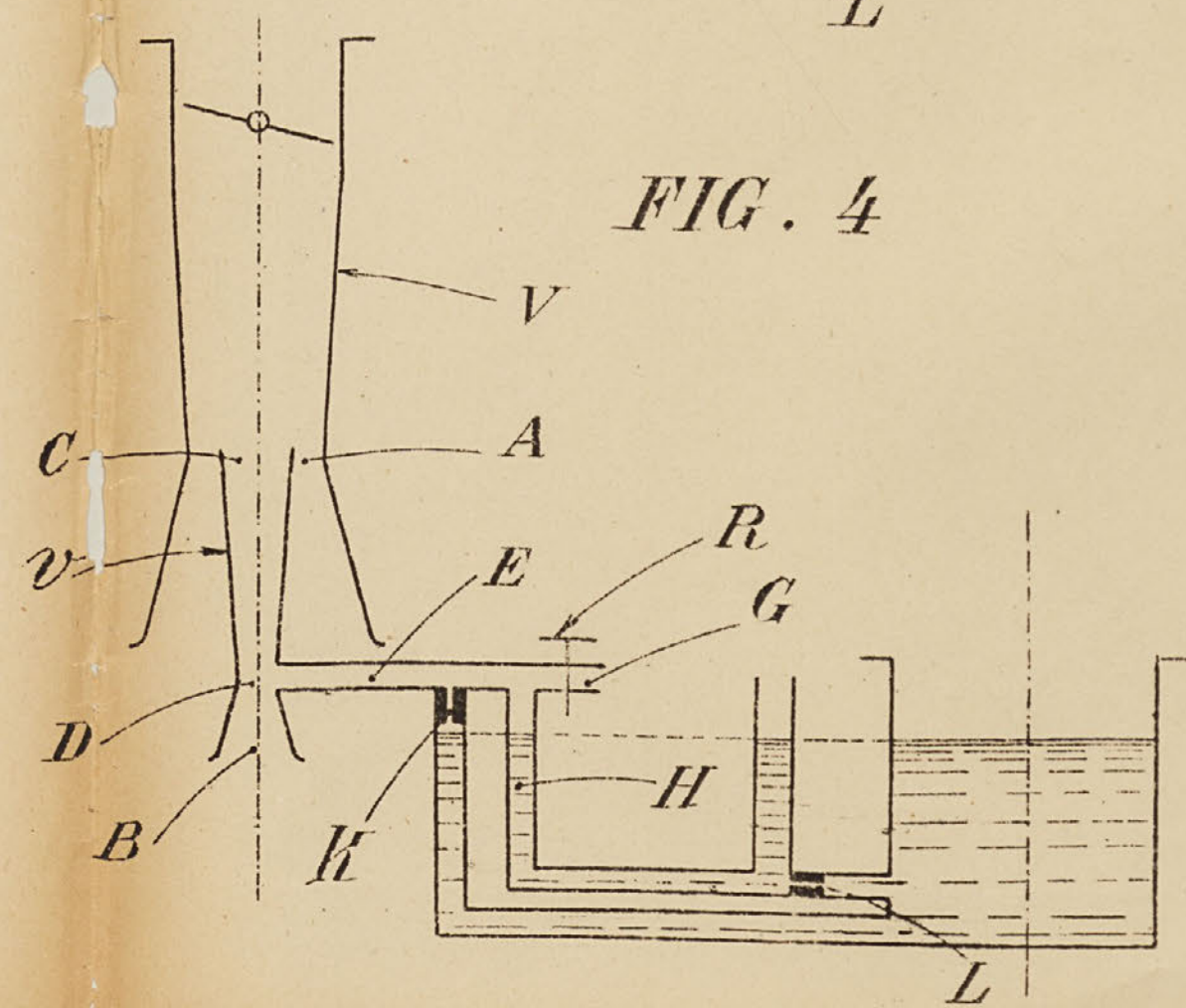

FIG. 1

FIG. 2

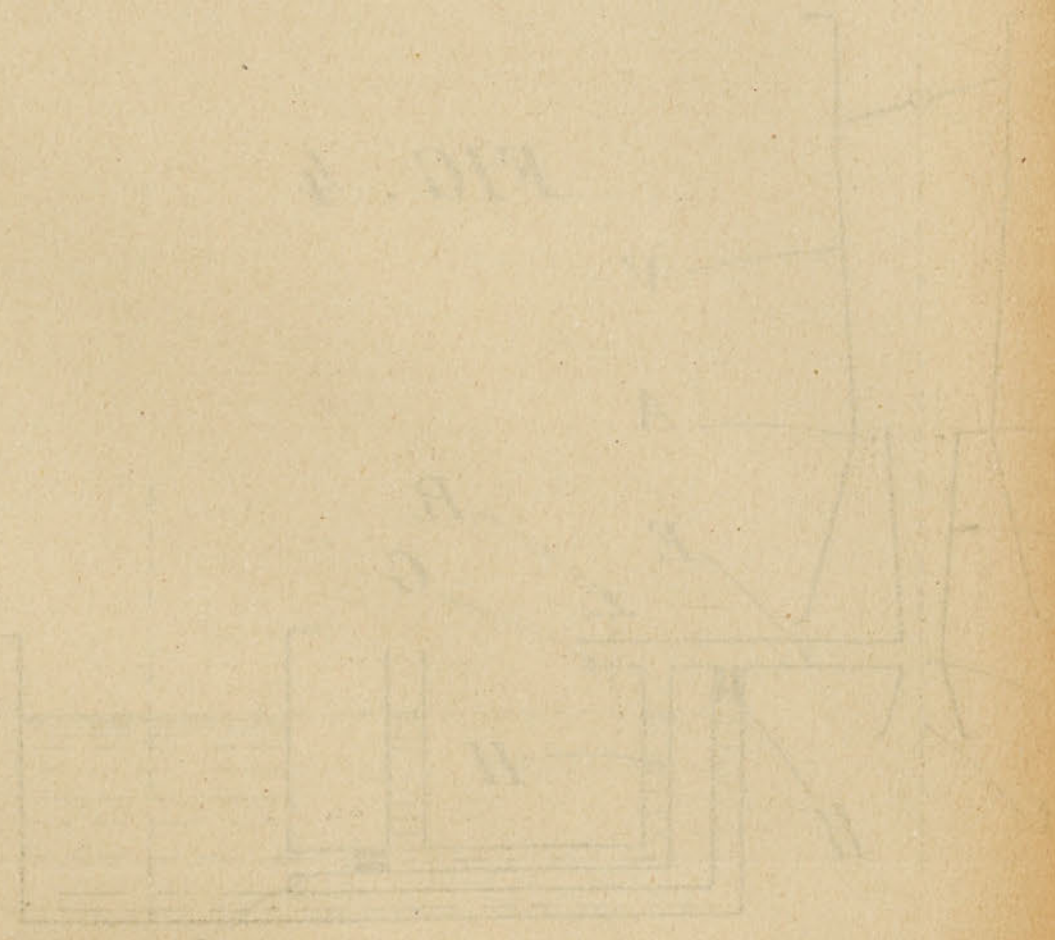

FIG. 3

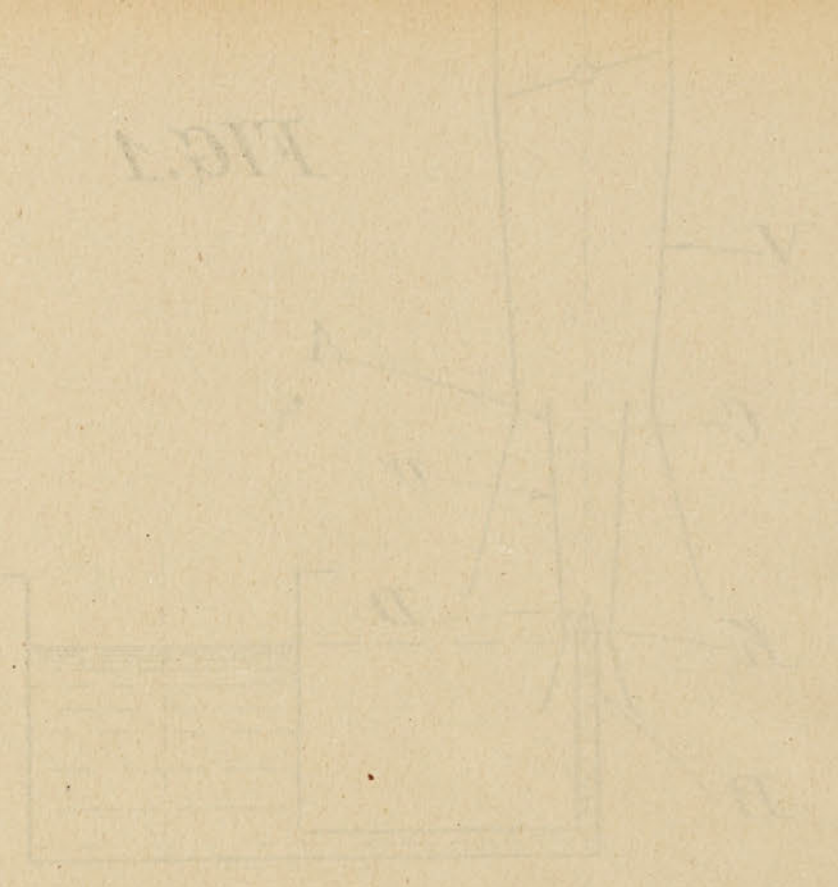

FIG. 4

